

„Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek egymás iránt gyengédek, a tisztelet dolgában egymással versengők!” (Róm 12,10)

E hónap életigéje Pál apostol rómaiakhoz írt nagyon tartalmas leveléből származik. A keresztény életről szól, bemutatja, hogy túláradó szeretetben élnek, ingyenes és határtalan szeretetben, amely Istentől árad a szívünkbe, és mi tovább ajándékozunk másoknak. Hogy még hatásosabban fejezze ki a keresztény közösségben élő szeretet jellegzetességét, két kifejezésből formál egyetlen szót: „filostorgos”, melyben egyaránt ott van a barátok és a családtagok egymás iránti szeretete.

„Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek egymás iránt gyengédek, a tisztelet dolgában egymással versengők!”

Álljunk meg a testvéri szeretet és a kölcsönösség fogalmánál! Pál azt írja, hogy a keresztény közösségben élők azért szeretik egymást, mert egymásnak tagjai (Róm 12,5), testvérek, akik csak szeretettel tartoznak egymásnak (13,8), együtt örülnek azzal, aki örül, és együtt sírnak azzal, aki sír (12,15), nem ítélik meg és senkit nem botránkoztatnak meg (14,13).

A létünk szorosan kötődik a többiek életéhez, a közösség pedig az élő tanúbizonysága a szeretet törvényének, amelyet Jézus hozott a földre. Ez a szeretetük nagyon igényes, arra is képes, hogy az életüket adják egymásért. Konkrét szeretetről van szó, melynek ezerféle kifejeződése van, a másik javát és boldogulását akarja, azt, hogy a többiek teljesen meg tudják valósítani önmagukat, és versengenek egymás tehetségének elismerésében. Ez a szeretet mindenkinek az igényeire tekintettel van, mindent megtesz azért, hogy senki ne maradjon le, felelősségvállalásra és tevékenységre indít kulturális, közéleti, politikai területen is.

„Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek egymás iránt gyengédek, a tisztelet dolgában egymással versengők!”

„Ha az első század keresztény közösségeire tekintünk, akkor látjuk, hogy a keresztény szeretet, mely kivétel nélkül mindenkire kiterjedt, egy sajátos nevet kapott. Úgy nevezték, hogy

»filadelfia«, ami azt jelenti: testvéri szeretet, és az akkori profán irodalomban ezt a kifejezést kizárólag a vér szerinti testvérek kapcsolataként értelmezték. Soha nem vonatkoztatták ugyanannak a társadalomnak a tagjaira sem. Csak az Újszövetség tesz kivételt ebben.”[1]
„Sokan vannak olyan fiatalok, akik mélyebb, őszintébb és igazibb kapcsolatra vágnak. Az első keresztények kölcsönös szeretete a testvéri szeretet minden jellemzőjével rendelkezett, erős volt és gyengéd.”[2]

„Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek egymás iránt gyengédek, a tisztelet dolgában egymással versengők!”

A kölcsönös szeretetben élő közösségek tagjait többek között az jellemzi, hogy nem zárkóznak be önmagukba, hanem készek szembenézni a valós kihívásokkal, amelyek abban a környezetben adódnak, ahol tevékenykednek.

1. J. Szerbiában élő magyar nemzetiségű három gyermekes édesapa. Végre megengedhette magának, hogy új házat vegyen, de egy baleset miatt sem anyagilag, sem fizikailag nem tudta egyedül rendbe tenni. Ekkor működésbe lépett az ottani fokoláros közösség, és valóban megélték a Fiatalok az Egyesült Világért mozgalom által indított akció mottóját: #daretocare[3].

2. J. lelkesen meséli, hogy milyen versengés indult, hogy konkrétan is támogassák: „Nagyon sokan eljöttek segíteni, így három nap alatt elkészültünk a tetővel, és még a padlás egyes részeit is rendbe tudtuk hozni.” Az újjáépítés költségeihez Csehországból is küldtek néhányan segítséget. Ez a gesztus is azt mutatta be, hogy a közösség sokkal nagyobb, a határokon és a távolságokon is átível.[4]

Patrizia Mazzola és az életige csoport gondozásában

[1] C. Lubich, *Colloqui con i gen*, Città Nuova, Roma 1999, p. 58.

[2] Uo.

[3] Merjünk gondoskodni

[4] A „*Serbia: costruire una casa, per essere casa*” c. cikkből, www.unitedworldproject.org

forrás: fokolare.hu